

Gemengde gevoelens over de Matthäus

woensdag 20 april 2011

Met ruim 900 man is de Grote Kerk in Breda aardig vol.

Het openingskoor geeft je al na twee maten een gevoel dat alleen bij dit werk naar boven komt: een unieke mix van mildheid en treurigheid.

Je weet dat het komt en toch overrompelt het je. De partij van het jongenskoor wordt gezongen door acht vrouwen. En al zingen ze nog zo vibratoloos, toch verlang ik naar strakke jongensstemmen.

Het Eindhovens Vocaal Ensemble zingt trouwens goed. De gemiddelde leeftijd ligt vrij laag en dat hoor je vooral aan de sopranen. Ook het orkest speelt gedegen.

Evangelist Harry van Berne heeft een ronde stem. Plotselinge hoge noten komen er bij hem niet altijd even fraai uit. Eigenlijk wordt zijn verhaal pas echt spannend als hij heel zacht zingt.

Het beeldende dat bij hem nogal ontbreekt krijgen we met bakken over ons heen van Bas Ramselaar, die de Christuspartij vertolkt. Een mooie, expressieve en warme stem heeft hij, sterk in alle registers.

Een en al overtuigingskracht. De aria 'Blute nur' wordt weergaloos gebracht door sopraan Marjon Strijk.

Zij vult met gemak de kerk maar springt zuinig om met dit vermogen zodat je gaat verlangen naar de volgende keer. En dat allemaal met een minimum aan vibrato en toch een intonatie om je vingers bij af te likken. Ze werkt zo mooi naar lang aangehouden, emotionerende noten toe en pas dan geeft ze alles.

Na de pauze wordt er iets minder geïnspireerd gemusiceerd. 'Erbarme dich' wordt warm gezongen door alt Karin van der Poel, maar de vioolpartij is voor verbetering vatbaar en als je daarover je hart vasthoudt dan werkt dat afleidend.

Het slotkoor is mij een fractie te snel en krijgt zo niet de kans om echt verdrietig te klinken. Dus gemengde gevoelens over deze uitvoering.

Thijs Bongers